

Jaag sterke schouders stad niet uit

De stad, met name Zuid, zou ervoor moeten zorgen dat jonge gezinnen niet wegtrekken.

ARCHIEFFOTO HH/DAVID ROZING

Rotterdam-Zuid telt te veel goedkope huurhuizen en te weinig gezinswoningen. Daardoor trekken jaarlijks honderden gezinnen weg, zo constateren CDA'ers Christine Eskes en Rubinia Tjon A Sam.

Van alle gemeenten in Nederland heeft Rotterdam het hoogste aantal sociale huurwoningen, ruim 165.000. Daarvan staat het grootste deel op Zuid. In veel wijken is daarom onvoldoende diversiteit in het woningaanbod. Er zijn nauwelijks eengezinswoningen, laat staan met tuin. Sociale huur is de enige beschikbare 'smaak'.

Als gezinnen stijgen op de maatschappelijke ladder, 'sterkere schouders' worden, verandert ook hun woonbehoefte. Door de huidige samenstelling kan Rotterdam-Zuid niet in deze woonbehoefte voorzien. Hierdoor kan een goed opgeleid stel met baby niet anders dan de wijk 'ontvluchten', als het zijn goedkope flat wil verruilen voor een eengezinswoning in een kindvriendelijke buurt.

Jaarlijks vertrekken vele tientallen gezinnen naar wijken op de noordoever als Hillegersberg, Kralingen en Blijdorp, waar wél ruimere gezinswoningen voorhanden zijn. Een nog groter aantal verhuist naar buurgemeenten waar veel meer van dat type woningen staan.

Waar in Rotterdam de sociale

woningvoorraad 69 procent van het totale aantal woningen bedraagt, is dit in Lansingerland en Barendrecht 21 procent en 22 procent. In beide gevallen is er wat het CDA betreft sprake van een onhoudbare disbalans.

Het is volkomen terecht dat er zo veel geïnvesteerd wordt in Rotterdam-Zuid op gebieden als scholing, werk en veiligheid. Maar als de mensen die profiteren van deze investeringen gedwongen worden hun wijk te verlaten en zich elders in de stad of in een andere gemeente vestigen, lekken de investeringen weg uit Zuid. Al het werk van docenten, welzijnswerkers, vrijwilligers, kerken, moskeeën, verenigingen en woningbouwcorporaties wordt dan niet lokaal verzilverd en dat is doodzonde.

Er moeten in deze wijken dan ook snel meer betaalbare gezinswoningen komen. Om daar plek voor te maken zal een deel van de goedkope woningvoorraad moeten wijken.

Het CDA pleitte in zijn verkiezingsprogramma in 2014 voor een evenwichtige woningvoorraad en wil dat het college hier voortvarend mee aan de slag gaat. De ambitie is om tussen nu en 2030 12.000 goedkope woningen plaats te laten maken voor gezinswoningen. Het CDA juicht dit toe.

Om de sloop en nieuwbouw te financieren, zien wij een rol voor zowel corporaties, rijk en gemeente. Corporaties hebben hierin zeker een maatschappelijke opgave, maar er zou wel meer evenwicht moeten zijn in de financiële verdeling. Wij zien dan ook een gezamenlijk taak voor deze drie partijen en verwachten van de wethouder dat hij in gesprek gaat met zowel de corporaties als het rijk voor de financiële dekking.

Referendum

Deze plannen stuiten direct op verzet. Met een referendum willen de SP en huurdersverenigingen in Rotterdam het plan blokkeren. De kritiek is dat het asociaal beleid zou zijn. Een referendum is in de maak, met de vraag of er wel of geen sloop van 12.000 woningen moet plaatsvinden. Asociaal zijn niet deze plannen, asociaal is het feit dat we toestaan dat mensen hun wijk moeten ontvluchten als ze iets stijgen op de maatschappelijke ladder. Asociaal is dat we alles wat we investeren in Rotterdam-Zuid laten weglekken. Asociaal is dat we in Rotterdam een disbalans laten bestaan waar echt niemand beter van wordt.

De vraag die in een referendum centraal moet staan is dan ook: wilt u wijken in balans of niet? Ons antwoord is volmondig ja.

Christine Eskes is gemeenteraadslid in Rotterdam. Rubinia Tjon A Sam is burgerraadslid.

Reageren? Graag voor zondag 15.00 uur naar rd.lezers@ad.nl